

Förvaltningsrätten i Göteborg

Yttrande i mål 10826-18

Förvaltningsrätten i Göteborg har begärt att Datainspektionen ska yttra sig i målet. Förvaltningsrätten har i sin begäran angett att fråga i målet är om uppgifter om vilka personer som hos en myndighet haft tillgång till uppgifter i vissa specifika ärenden utgör sådana personuppgifter eller sådan personuppgiftsbehandling som den enskilde har rätt att få information om med stöd av bestämmelserna i dataskyddsförordningen.

Datainspektionen lämnar följande yttrande.

Artikel 15 i dataskyddsförordningen fastställer den registrerades rätt till tillgång. Enligt denna artikel ska den registrerade få information om mottagare eller kategorier av mottagare till vilka personuppgifterna har lämnats eller ska lämnas ut. Mottagare definieras i artikel 4.9 som t.ex. den fysiska person till vilket personuppgifterna lämnas ut, vare sig det är en tredje part eller inte. Mottagare kan således vara en person, t.ex. en anställd eller liknande, inom den personuppgiftsansvariges verksamhet.

I skäl 63 till dataskyddsförordningen anges att den registrerade bör ha rätt att få tillgång till personuppgifter som behandlas, dels för att vara medveten om att behandling sker men även för att kunna kontrollera att den är laglig. Denna rättighet för den registrerade är således grundläggande för att den registrerade ska ha möjlighet att själv kunna ta tillvara sina rättigheter vid behandling av personuppgifter.

Frågan om omfattningen av den rätt till tillgång som tillerkändes genom dataskyddsdirektivet har prövats av EG-domstolen i Rijkeboer- domen (dom 2009-05-07 i mål C-553/07) enligt regleringen i dataskyddsdirektivet. Domstolen anger att det i målet är fråga om två kategorier av personuppgifter. Dels de uppgifter den personuppgiftsansvarige innehar avseende en person, de s.k. grunduppgifterna. Dels de mottagare eller mottagarkategorier till vilka dessa grunduppgifter lämnats ut samt innehållet

i dessa uppgifter. Denna senare kategori avser således behandlingen av grunduppgifterna. Den rätt till skydd av privatlivet som dataskyddsdirektivet säkerställer, genom rätten till tillgång, innebär enligt domstolen att den registrerade kan försäkra sig om att dennes personuppgifter behandlas korrekt och lagenligt, det vill säga särskilt att vederbörandes grunduppgifter är exakta och att de har tillhandahållits behöriga mottagare. Rätten till tillgång är nödvändig för att den registrerade ska kunna utöva andra rättigheter enligt direktivet, bl.a. rätten till rättelse och rätten att göra invändningar samt föra talan till följd av skada. Denna rätt till tillgång till information om mottagare eller mottagarkategorier samt vad som lämnats ut måste dessutom enligt domstolen med nödvändighet avse förfluten tid.

Datainspektionen har i ett samrådsyttrande, dnr 1774-2012, uttalat att rätten till information efter ansökan enligt då gällande 26 § personuppgiftslagen inte bör omfatta direkt utpekande personuppgifter om den personal som haft åtkomst till den registrerades personuppgifter. Om ett registerutdrag innehåller logguppgifter bör det, enligt vad Datainspektionen uttalade i samrådet, vara tillräckligt att ange exempelvis uppgift om tidpunkt, plats och vilken tjänstekategori personen som haft åtkomst tillhör.

Genom dataskyddsförordningen tillförsäkras den registrerade rätten till skydd för sin personliga integritet vid behandling av personuppgifter. För att den registrerade ska ha möjlighet att tillvarata denna rättighet krävs att den registrerade inte endast ska få information om vilka personuppgifter som behandlas utan även information som rör behandlingen av dessa personuppgifter, bl.a. till vilka mottagare eller mottagarkategorier som uppgifterna lämnats. Det torde enligt Datainspektionen stå klart att den registrerade genom artikel 15 i dataskyddsförordningen i vart fall har rätt att få generell information om hur den personuppgiftsansvariga hanterat den registrerades uppgifter, exempelvis genom logguppgifter om tidpunkter, personalkategorier, organisatorisk tillhörighet samt åtgärder vid åtkomst, utan att direkta personuppgifter pekar ut specifika fysiska personer.

Frågan är dock om sådan information är tillräcklig för att uppfylla den registrerades rätt till tillgång. Enligt vad domstolen uttalade i Rijkeboerdomen kan den registrerade även ha rätt att försäkra sig om att personuppgifterna lämnats ut till behöriga mottagare. I sådana fall skulle det kunna vara nödvändigt att den personuppgiftsansvariga, vid en begäran enligt artikel 15 i dataskyddsförordningen, även informerar om vem eller vilka specifika fysiska personer som haft den aktuella åtkomsten till personuppgifterna.

En sådan omfattning av rätten till tillgång enligt artikel 15 skulle dock kunna komma att inverka menligt på rättigheter som andra registrerade har enligt dataskyddsregleringen, i detta fall de fysiska personer hos den personuppgiftsansvariga som haft den aktuella åtkomsten. Även dessa personer är registrerade i dataskyddsförordningens mening och åtnjuter skydd vid behandling av personuppgifter enligt förordningen. Vid en bedömning av om det kan anses proportionerligt att lämna ut uppgifter om anställda eller liknande hos den personuppgiftsansvarige behöver man bl.a. ta hänsyn till att uppgifterna rör den anställdes tjänsteverksamhet. Uppgifter om vad någon gjort som ett led i sin tjänsteverksamhet kan generellt sett anses något mindre skyddsvärda jämfört med uppgifter av rent privat natur. Omständigheter i det enskilda fallet kan emellertid medföra behov av ett större skydd, t.ex. om ett direkt utpekande av den anställda skulle kunna innebära en risk för hot eller trakasserier. Enligt 8 kap. 5 § patientdatalagen ska en vårdgivare på begäran av en patient lämna information om den direktåtkomst och elektroniska åtkomst till uppgifter om patienten som förekommit. Enligt regeringen bör dock inte sådan information innehålla uppgifter om namngiven personal eller andra uppgifter som indirekt kan hänföras till en fysisk person (prop. 2007/08:126 s. 150).

Det är således enligt Datainspektionens mening inte möjligt att slå fast att rätten till tillgång enligt artikel 15 i dataskyddsförordningen alltid omfattar en rätt att få information om vilka specifika personer som haft åtkomst till uppgifter om den registrerade. Det måste i varje enskilt fall göras en avvägning mellan den rätt den registrerade har att försäkra sig om att den behandling av personuppgifter som utförs är laglig och den rätt andra registrerade har till skydd för sin personliga integritet. Om man vid en sådan avvägning kan konstatera att generell information om mottagare är tillräcklig för att den registrerade ska kunna ta tillvara sin rätt att kontrollera att dennes personuppgifter lämnats ut till behöriga mottagare, kan ett utlämnande av direkt utpekande personuppgifter om specifika fysiska personer inte anses förenligt med dataskyddsförordningen.

Detta beslut har fattats av enhetschefen Katarina Tullstedt efter föredragning av juristen Ulrika Harnesk.

Katarina Tullstedt, 2019-01-30 (Det här är en elektronisk signatur)
